

El Punt Avui, 29/12/25

Rodalies, un servei públic que abandona persones

JAUME DALMASES I FERRERES - BARCELONA

Tinc 75 anys i soc usuari habitual de la línia R3. El 21 de desembre vaig intentar anar de Puigcerdà a Barcelona. No hi vaig arribar. No per cap emergència, sinó per unes obres planificades que duraran 16 mesos per desdoblar 17 quilòmetres de via. Un quilòmetre al mes. En ple segle XXI.

Durant aquestes obres, el tren es transforma en un autocar subcontractat. Però amb el canvi de vehicle també canvien, arbitràriament, les normes. Al tren puc viatjar amb la meua gosseta, amb morrió i corretja, tal com estableix la normativa. A l'autocar, de sobte, no. Se'm va exigir un transportí, sense avís, sense alternativa i sense cap voluntat de buscar una solució. Quan vaig intentar explicar que aquell autocar substituïa el tren i, per tant, n'hauria de respectar les condicions, la resposta va ser fer intervenir la policia municipal.

El resultat és greu i indigne: em van fer baixar i em van abandonar a Vic, un diumenge al migdia, sense recol·locació ni assistència. Això no és una incidència, és una decisió. I el missatge és clar: quan el sistema falla, l'usuari sobra. Aquest no és un cas aïllat, sinó el reflex d'un model basat en obres eternes, subcontractació i una perfecta cadena de desresponsabilització. Rodalies s'escuda en l'operadora; l'operadora, en el reglament, i la Generalitat, que planifica i ven el servei com a públic, calla. Quan un transport públic expulsa persones a mig trajecte, el problema no és tècnic. És polític. I és inacceptable. Fins quan?